

خَطِ اوّلِ پوُلُسِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارَايِ تِسَالُونِيكِي

پيشگفتار

امي خطِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارَايِ شَارِ تِسَالُونِيكِي نُوْشْتِه شُدِه. تِسَالُونِيكِي پَايْتَخْتِ وِلَايْتِ مَقْدُونِيه بُود و مَقْدُونِيه يَكِي از وِلَايْتِ هَايِ اَمِپْرَاطُورِي رُومِ.

پوُلُسِ وَخْتِيكِه شَارِ فِيلِيپِي رِه اِيْلِه كَدِه دَ تِسَالُونِيكِي رَفْتِ، اُو مَرْدَمِ اَزُونَجِي رِه دَعُوْتِ كَدِ كِه دَ مَسِيحِ اِيْمَانِ بِيْرِه و اَزُوا يِگِ جَمَاعَتِ جُورِ كَدِ، مِگَمِ كَلُوِ وَخْتِ تِيْرِ نَشُدِ كِه يَهُودِيَا قَدِ اَزُو مُخَالِفَتِ رِه شُرُوعِ كَدِ. اُونَا وَخْتِي دِيْدِ كِه كَارِ اِعْلَانِ كَدُونِ خُوشخَبْرِي پوُلُسِ دَ مِيْنِكَلِ مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ دَ كَامِيَايِي پِيْشِ مَوْرِه، قَارِ اَزُوا بَالِه اَمَدِ و اُونَا بَخِيْلِي رِه شُرُوعِ كَدِ، چُونِ كَلُوِ مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ پِيْشِ اَزُو دَ يَهُودِيَتِ دِلچَسْپِي دَشْتِ. مُخَالِفَتِ اَزُوا دَ اَنْدَازِه كَلُوِ شُدِ كِه پوُلُسِ مَجْبُورِ شُدِ تِسَالُونِيكِي رِه اِيْلِه كَنِه و دَ شَارِ بِيْرِيه بَوْرِه. بَعْدِ اَزِ يِگِ مُدَّتِ وَخْتِيكِه پوُلُسِ دَ شَارِ قُرْنَتْسِ رَفْتِ، هَمَكَارِ شِي تِيْمُوْتَاوَسِ بَلَدِه اَزُو دَ بَارِه اِيْمَانْدَارَايِ تِسَالُونِيكِي خَبْرِ رَبِي كَدِ. مُطَابِقِ خَبْرِ تِيْمُوْتَاوَسِ، دَ مِيْنِكَلِ اِيْمَانْدَارِي تِسَالُونِيكِي دَ بَارِه پَسِ اَمَدُونِ مَسِيحِ سَوَالِ پِيْدَا شُدُدِ. اَمْرُو خَاظِرِ پوُلُسِ لَازِمِ دِيْدِ كِه مَوْضُوعِ رِه بَلَدِه اَزُوا بِيَانِ كُنِه.

پولس دَ امزی خطِ بلده خبرِ خوب که دَ باره ایمان و مُحَبَّتِ ایماندارای تسالونیکي شنیده،
خدا ره شکرگزاری مونه و دَ یادِ ازوا میره که او دَ مینکلِ ازوا چی رقم زندگی موكد.
پولس شوق و علاقه خو ره بلده دوباره دیدونِ ازوا اظهار مونه و اونا ره نصیحت مونه که
زندگی پاک و مُقَدَّس دشته بشه. بعد ازو دَ سوالهای که دَ باره پس آمدون مسیح و دَ باره
ایماندارای فوت شده دَ مینکلِ ازوا پیدا شُد، جواب میدیه و دَ باره ازی که مسیح چی
وخت و چی رقم پس مییه و قد ایماندارای فوت شده دَ وختِ آمدونِ مسیح چیز کار موشه
بلده ازوا بیان موكنه.

فهرستِ عنوانها

سلام ها (فصل ۱: آیه ۱)

شکرگزاری و دُعا (۲:۱)

خدمتای پولس دَ ایماندارای تسالونیکي (۱:۲)

خبرِ خوش و دلگرم کننده تیموتائوس (۶:۳)

زندگی مطابقِ خاستِ خدا (۱:۴)

ظهورِ مسیح (۱۳:۴)

تیاری بلده ظهورِ مسیح (۱:۵)

نصیحت های آخری (۱۲:۵)

۱ از طرف پوئس، سلوانس و تیموتائوس، تقدیم دَ جماعتِ ایماندارای شارِ تسالونیکي که دَ آتِه مو خُدا و دَ مولا عیسیٰ مسیح تعلق دَرید: فیض و سلامتی نصیب شُمو شنه!

شکرگزاری و دُعا

۲ مو همیشه خُدا ره بلده پگ شُمو شکر-و-سپاس مَوگی. دَ دُعاي خُو هر وخت شُمو ره ذکر کده ۳ اعمالِ پُر ایمان، کارِ پُر مهر-و-مُحَبَّت و اُمیدِ اُستوارِ شُمو ره دَ مولاي مو عیسیٰ مسیح، دَ حُضورِ آتِه مو خُدا یاد مونی. ۴ آی برارو، مو میدنی که خُدا شُمو ره دوست دَره و شُمو ره بلده مقصدِ خُو اِنْتِخاب کده، ۵ چُون زمانی که مو خوشخبری ره دَز شُمو اِعلان کدی، تنها لَفْظی او ره نَگفتی، بلکه دَ قُدرتِ مُعجزه ها و روحِ اَلْقُدس و دَ یَقین-و-اِطمینانِ کَامِل او ره دَز شُمو رَسندی. شُمو دِیدید که مو دَ بَین شُمو چَطور رَویه-و-رفتار مَوکدی و چِیقس دَ فِکر شُمو بُوَدی. ۶ شُمو از مو سَرمَشقِ گِرفَتید و از مولا پِیروی کدید و اگرچه از خاطرِ پیغامِ خُدا رَنجِ کَلو دِیدید، ولے باز ام شُمو او ره دَ خوشی که روحِ اَلْقُدس مِیدیه قَبول کدید. ۷ دَمزی رِقَم شُمو بلده پگِ ایماندارا دَ منطقه های مَقدونیه و اَخیا یگ اَلْکُو جور شُدید. ۸ اَلی کلامِ مولا تَوَسُطِ از شُمو نَه تنها دَ مَقدونیه و دَ اَخیا پَخش شُدِه، بلکه توره ها دَ باره ایمان شُمو دَ خُدا، دَ تمامِ جای ها دَ گوشِ مَرْدُم رَسیده. پس لازم نییه

که مو یگو چیز بگی،^۹ چراکه مردم امزو جای ها خودون شی شاهدی میدیه که شمو چی رقم قد ازمو خوشامد-و-پیشامد کدید و د چی نیت پاک از بت پرستی دست کشیده سون خدای زنده و حقیقی روی آوردید تا دزو خدمت کنید،^{۱۰} و د چی شوق کلو منتظر ظهور باچه ازو یعنی مولا عیسی، از عالم باله آستید. خدا او ره دوباره زنده کد و او مو ره از غضب آخرت نجات میدیه.

خدمتای پولس د ایماندارای تسالونیکي

۲ برارون عزیز، خودون شمو خبر درید که آمدون ازمو د پیش شمو بے فایده نبود.
 ۲ شمو میدنید که مو د شار فیلیپی رنج دیدی و چیس مردم قد ازمو بد رفتاری کد. لیکن باوجود امزی مخالفت های سخت، خدا دز مو جرأت دد تا که خوشخبری خدا ره دز شمو پرسنی.^۳ نصیحت-و-تشویق ازمو نه از گمراهی بود و نه د نیت ناپاک و نه ام د فریب دز شمو رسید.^۴ بر عکس، خدا از مو راضی شد و اعلان کدون خوشخبری ره د عهده ازمو ایش. و مو د ای مقصد خوشخبری ره اعلان نکدی که مردم از مو راضی شنه، بلکه مو رضایت خدا ره میخاهی، چون خدا از تمام نیت دل های مو خبر دره.^۵ شمو میدنید که مو هیچ وخت کوشش نکدی که قد زیون لخشتم شمو ره جلب کنی و نه ام از خاطر کدم منافع شخصی د دیر شمو آمدی؛ خدا دزی باره شاهد آسته.^۶ مو از مردم احترام-و-بزرگی نخواستی، نه از خود شمو و نه از کس دیگه، اگرچه بحیث رسولای مسیح مو امی حق

بُزْرگی ره د بَله شُمو دشتی. ^۷ لیکن مو قد شُمو د نَرَمی-و-مُلايِمَت رفتار کدی، مِثِل یِگ آبه مِهَرِبو که از نِلغِه گون خُو آبیله مونه. ^۸ مُحَبَت-و-علاقِه ازمو د باره شُمو تا امزُو حد بُود که نه تنها پیغامِ خُدا ره دز شُمو اعلان کدی، بلکه حتی زندگی خُو ره ام د اِختیار شُمو ایشتی، چراکه شُمو اموقس دز مو عزیز بُودید. ^۹ برارو، مُشَقَت و سَخْتی های ره که مو دیدی حتماً از یاد شُمو نرفته بشه: شاو و روز مو زَحمت کشیده بلده تهیه معاش خُو کار مُوکدی تاکه از خاطرِ رَسندونِ پیغامِ خُدا سرِبارِ یگون شُمو نشنی. ^{۱۰} و شُمو، آی ایماندارا، شاهدِ اَسْتِید که د چی پاکی و د چی عدالت و خُلُوص نیتِ قد شُمو رفتار مُوکدی و خُدا خود شی ام دزی باره شاهدِ اَسْتِه. ^{۱۱} امچنان شُمو میدنید که مو قد هر کُدم از شُمو امو رقم رفتار مُوکدی، که یگ آته قد بچکیچای خُو رفتار مونه: ^{۱۲} مو شُمو ره نَصیحَت مُوکدی، دِلداری میددی و شُمو ره شَلّه مُوشدی تاکه رفتار شُمو قابلِ قَبُولِ خُدا بشه، چُون اُو شُمو ره د پادشاهی و جلالِ خُو دعوت مونه.

^{۱۳} و ازی دَلیل ام مو دایم خُدا ره شُکر مونی، چُون وختیکه پیغامِ خُدا ره دز شُمو اعلان کدی، شُمو که اُو ره از دانِ ازمو شنیدید، اُو ره توره انسانی فکر نکدید، بلکه اُو ره د عنوانِ کلامِ خُدا قَبُول کدید که واقعاً کلامِ ازو ام اَسْتِه و د زندگی شُمو که ایماندار اَسْتِید کار مونه. ^{۱۴} آی برارو، شُمو از جماعت های ایماندارای خُدا که د مُلکِ یهودیه اَسْتِه، تقلید کُننده شُدید، یعنی امو رَنج-و-سختی های که اونا از خاطرِ ایمان خُو د عیسیٰ مسیح از وطندارای یهودی خُو دید، شُمو ام از دِسْتِ وِطندارای خودون خُو دیدید. ^{۱۵} مولا عیسیٰ

و انبیا ره یهودیا کُشت و آلی اونا مو ره ام آزار-و-آذیت مونه. خُدا ازوا خوش نیبه و اونا مُخالفِ پگِ مردُم آسته ^{۱۶} و کوشش مونه مو ره از رَسندونِ پیغامِ خُدا که باعثِ نجاتِ مردُم غیرِ یهود موشه، مَنع کنه. دزی رقم بارِ گناه های ازوا گِرنگتر شُده موره و د آخرِ غَضَبِ خُدا د بِلَه ازوا نازل موشه.

^{۱۷} برارونِ عزیز، بعد ازو که یگ مُدت ره از شُمو دُور شُدی، اگرچه دِل مو از شُمو دُور نَبُود، مو دُوچند زیادتَر د ای آرزو بُودی و کلو کوشش موکدی که رُوی شُمو ره بسم بِنگری. ^{۱۸} مو میخاستی که د پیش شُمو بیبی و مخصوصاً خود مه، پولس، بارها کوشش کُدم که د دیر شُمو بییم، لیکن شَیطو مو ره نه ایشنت. ^{۱۹} اُمید و خوشی و تاجِ اِفتخارِ ازمو چی آسته؟ آیا شُمو نیستید که د وختِ ظُهورِ مولا عیسی د حُضورِ ازو باعثِ سربلندی ازمو موشید؟ ^{۲۰} آره، شُمو اِفتخارات و خوشی ازمو آستید.

^۳ ^۱ اَخِرِکار که دیگه تَحْمَلِ نَتِستی از شُمو بے خبر بشی، اوخته تصمِیمِ گِرفتی که مو تنهای خُو د شارِ آتِن بُمَنی ^۲ و تیموتائوس ره د دیرِ از شُمو رِبی کدی. او یگ برارِ ایماندار و یگ همکارِ ازمو د راهِ خُدا و د پَخش کدونِ خوشخبری مسیح آسته. او ره د پیش شُمو رِبی کدی تاکه او شُمو ره د ایمان تشویق کنه و دز شُمو دِلداری بدیه ^۳ تا هیچ کُدم شُمو د اَثِرِ امزی رَنج ها-و-زَحمت ها دِلسرد نَشنید، چُون شُمو خُوب خبر دَرید که مو بلده امزی مقصد مَقَرَر شُدی که رَنج-و-زَحمت بِنگری. ^۴ راستی، زمانیکه مو قد شُمو بُودی، پیش از

پیش دَز شُمو گُفتدی که رَنج-و-آزار دَ اِنْتَظار شُمو آسته؛ و شُمو مِیْدَنید که واقِعاً امی رقم شد.^۵ امزی خاطر وختیکه طاقت ازی ره نَدشتم که دیرتر از شُمو بے خبر بَشُم، اوخته یگو کس ره دَ پیش شُمو رَی کُدم تاکه او از اُسْتواری ایمان شُمو اِطْمینان حاصل کنه. ما ترس خوردُم که شیطو شُمو ره وِسوسه کده بَشه و تمام زَحمتای مو از بَین رفته بَشه.

خبر خوش و دِلگرم کُننده تیموتائوس

^۶ لیکن آلی تیموتائوس از پیش شُمو پس دَ دیر ازمو اَمده و دَ باره ایمان و مُحَبَت شُمو دَز مو خبر خوش اُورده که شُمو هر غَیت مو ره یاد مُونید و دَ شوقِ دیدار مو اَسْتید، دَمز و اندازه که مو ام دَ آرزوی دیدار از شُمو اَسْتی.^۷ پس ای برارو، باوجود ازی که مو دُچار پَریشانی و مُصِیبت اَسْتی، لیکن از شِنیدو دَ باره ایمان شُمو تَسَلی پیدا کدی و اَسوده شُدی.^۸ و آلی که شُمو دَ خُداوند اُسْتوار اَسْتید، زندگی ازمو تازه موشه.^۹ نَمُوفامم، قد چیز خیل مو میتنی از خُدا شُکرگزاری کنی بخاطر پگِ امزی خوشی که دَ باره از شُمو دَ پیشگاهِ خُدا احساس مونی.^{۱۰} لیکن شاو و روز دَ شوقِ کلو دُعا مونی و از خُدا طلبگار اَسْتی که بسم رُوی شُمو ره بَنگری و هر رقم کمبودی ایمان شُمو ره پوره کنی.

^{۱۱} مو دُعا مونی که آته مو خُدا خود شی و مَولای مو عیسی، راه ره بسم بلده ازمو واز کنه تا دَ دیر شُمو بیی^{۱۲} و دُعا مونی که مَولا مِهَر-و-مُحَبَت شُمو ره بلده یگدیگه شُمو و بلده پگِ مردُم کلو کنه، اُمو رقم که مُحَبَتِ ازمو بلده شُمو کلو آسته.^{۱۳} او دَ وِسیله مِهَر-

و-مُحَبَّتِ دِلِ هَايِ شُمُو رِه قَوِي كَنه تَا دَ اَمَزُو رُوژِ كِه مَوْلَايِ مَوْ عَيْسَىٰ قَدْ مُقَدَّسِيْن خُو
دُوبَارِه ظُهُورِ مُونِه، شُمُو دَ نَظَرِ آتِه مَوْ خُدا پَاك و بِي عَيْبِ بَشِيْد.

زِنْدَگِي مُطَابِقِ خَاسْتِ خُدا

۴ دَ آخِرِ، اِي پَرَارُو، شُمُو اَز مَوْ يَادِ گِرِفْتِيْد كِه چَطُور بَايْد رِفْتَارِ كُنِيْد تَاكِه خُدا اَز شُمُو
خُوشنُود بَشِه و شُمُو اَمُو رَقْمِ اَمِ زِنْدَگِي مُونِيْد. اَلِي مَوْ دَ نَامِ مَوْلَا عَيْسَىٰ دَ پِيْشِ شُمُو
زَارِي مُونِي و دَزِ شُمُو تَاكِيْدِ مُونِي كِه اَزِي كَدِه اَمِ كَلُوتَرِ كُوشِشِ كُنِيْد. ^۲ چُون اَمُو اَحْكَامِ
رِه كِه مَوْ اَز طَرَفِ مَوْلَا عَيْسَىٰ دَزِ شُمُو دَدِي، پَگِ شُمُو مُوفَاْمِيْد. ^۳ خَاسْتِ-و-اِرَادِهِ خُدا
مُقَدَّسِ شُدُونِ شُمُو اَسْتِه، يِعْنِي اَز هَرِ رَقْمِ فِساْدِ اِخْلَاقِي و زِنَاكَارِي خُودِ رِه دُورِ نِگَاهِ كُنِيْد.
^۴ هَرِ كُدَمِ شُمُو بَايْد بُفَاْمِيْد كِه جِسْمِ خُو رِه چِي رَقْمِ اِدَارِهِ كُنِيْد و اُو رِه دَ پَاكِي و عِزَّتِ نِگَاهِ
كُنِيْد ^۵ و رَقْمِ مَرْدَمِ خُدا نَاشِنَاسِ اَلِي بِنْدِه شَهْوَتِ و هَوَسِ هَا نَبَشِيْد. ^۶ هِيْچِ كَسِ نَبَايْدِ دَ حَقِ
يِگِ پَرَارِ خُو تَجَاوُزِ كَنِه و نَه اَمِ دَزِي بَارِه كَسِ رِه بَازِي بَدِيِه، چِرَاكِه خُداوَنْدِ اَز پِگِ اَمَزِي
كَارَا اِنْتِقَامِ مِيْگِيْرِه. اِي تُوْرَا رِه مَوْ اَز گَاهِ دَزِ شُمُو كُفْتُدِي و تَاكِيْدِ كُدَدِي. ^۷ خُدا مَوْ رِه بَلْدِه
اَزِي اِنْتِخَابِ نَكْدِه كِه مَوْ دَ نَپَاكِي زِنْدَگِي كُنِي، بَلَكِه بَرَايِ اَزِي كِه پَاكِ و مُقَدَّسِ بَشِي.
^۸ پَسِ كَسِي كِه اَمِي نَصِيْحَتِ رِه رَدِ مُونِه، اُو شَخْصِ نَه اِنْسَانِ رِه، بَلَكِه خُدايِ رِه اِنْكَارِ
مُونِه كِه رُوحِ اَلْقُدْسِ خُو رِه دَزِ شُمُو مِيْدِيِه.

^۹ د بَارِه مَحَبَت د بَيْنِ بَرارو لَازِم نِيسْتِه كِه دَز شُمُو يَكُو چيز نُوشتِه كَنَم، چُون خُو دُون شُمُو
 از خُدا ياد كِرْفَتِيد كِه چي رَقْم بايد قَد يَكْدِيكِه خُو مَحَبَت دَشْتِه بَشِيد. ^{۱۰} شَك نِيبِه كِه
 شُمُو دَ تَمَامِ وِلايَتِ مَقْدُونِيَه قَد پِگ بَرارو امي رَقْم رِفْتار مُونِيد. وِله بَاز ام، آي بَرارو، از
 شُمُو خَاهِش مُونَم كِه مَحَبَت شُمُو ازي كَدِه ام كَلَوْتَر شُنِه ^{۱۱} و هَدَف شُمُو اِينمِي بَشِه كِه
 يَك زِنْدَكِي آرام دَشْتِه بَشِيد. دَ كَاراي خُو دُون خُو مَشْغُول بَشِيد و قَد دِستاي خُو زَحْمَت
 كَشِيدِه خَرچ هاي زِنْدَكِي خُو رِه پِيدا كُنِيد، اَمُو رَقْم كِه ازي پِيش دَز شُمُو اَمْر كُدُدي،
^{۱۲} تَاكِه شُمُو دَ نَظَرِ غَيْرِ مَسِيحِي هَا اِعْتِمَاد پِيدا كُنِيد و دَ هِيچ چيز مُحتاج نَبَشِيد.

ظُهُورِ مَسِيح

^{۱۳} بَرارو، ما مِيخايِم كِه شُمُو از وَضْعِيَتِ اِيْمَانْدَاراي كِه فَوْت كَدِه، با خَبَر بَشِيد تَا شُمُو
 مِثَلِ كَساي كِه اَمِيدِ زِنْدَكِي اَبْدِي نَدْرِه، غَم و كَوِثِيو نَكْنِيد. ^{۱۴} چُون مو اِيْمَان دَرِي كِه
 عِيسِي مُرد و بَعْد از مَرگ دُوبارِه زِنْدِه شُد و ام يَقِين دَرِي كِه دَ وختِ پَس اَمْدُونِ اَزُو، خُدا
 تَمَامِ اِيْمَانْدَارا رِه كِه مُردِه، قَد مَسِيحِ قَتِي پَس مِيرِه. ^{۱۵} و اِينمِي توره رِه مو از كَلَامِ مَوْلَا
 مَوَكِّي: يِعْنِي مو كِه زِنْدِه اَسْتِي و تَا رُوژِ ظُهُورِ مَوْلَا باقِي مَوْمَنِي از مُردِه هَا كَدِه پِيشْتَر دَ
 حُضُورِ اَزُو نَمِيرِسي. ^{۱۶} چُون مَوْلَا خُو دِ شِي دَ آوازِ بَلَنْد و دَ صَدَايِ مَلَايِكِه اَعْظَم و دَ صَوْتِ
 شِيبُورِ از اَسْمُو نازلِ مَوْشِه و اوّل كَساي كِه دَ مَسِيحِ اِيْمَان دَشْت و فَوْت كُدُد، اُونَا دُوبارِه
 زِنْدِه مَوْشِه. ^{۱۷} بَعْد اَزُو، مو كِه تَا هِنُوژ زِنْدِه اَسْتِي قَد از وَا قَتِي سُونِ اَوْرِ هَا و طَرَفِ عَالَمِ

باله بُرده موشی و قد مولا یگ جای شُده تا اَبَد قد ازو مومنی. ^{۱۸} پس قد امزی توره ها یگدیگه خو ره تشویق کُنید و دلداری بَدید.

تِیاری بَلده ظُهورِ مَسِیح

۵ برارونِ عزیز، دَ باره وخت و زمانِ امزی واقعه ها لازم نییه که یگو چیز بَلده شُمو نوشته کُنم، ^۲ چُون شُمو خوب میدنید که روزِ خداوند رقمِ دُزی آسته که دَ غیتِ شاو مییه. ^۳ دَ امزو وخت که مردُم موگه: “صُلاح و اَمْنِیت آسته،” بے بلغه مُصِیبت، خرابی و ویرانی دامونگیرِ مردُم موشه مثلِ که دَرِد زیدو دَ سُرَاغِ خاتونِ شِکامتو مییه و هیچ راه بَلده دُوتا کدو نییه. ^۴ لیکن شُمو، آی برارو، دَ تریکی نیستید که او روز شُمو ره رقمِ یگ دُز غافلگیر کُنه، ^۵ چُون شُمو بچکیچای نُور و روز آستید. مونه دَ تریکی کار دَری و نه دَ شاو. ^۶ پس، بپید که رقمِ دیگر وری خاوبُرده نبشی، بلکه بیدار و آدر بشی. ^۷ چُون کسای که خاو مونه، اونا شاو دَ خاو موره و کسای که خود ره نشه مونه اونا ام از طرفِ شاو نشه موکُنه. ^۸ ولے مو که دَ روشنی روز تعلق دَری، باید آدر بشی و ایمان و مُحَبَتِ خو ره مثلِ زره وری دَ جان خو کنی و اُمیدِ نجات ره رقمِ کوله آینی وری دَ سر خو کنی. ^۹ چُون خُدا مو ره بَلده ازی اِنْتِخابِ نَکده تا دَ غَضَبِ ازو گرفتار شُنی، بلکه برای ازی که دَ وسیله مولا ی مو عیسیٰ مَسِیحِ نجات پَیدا کنی. ^{۱۰} او جان خو ره بَلده ازمو فدا کد تا که مو دَ وختِ ظُهورِ شی قد ازو قتی زندگی کنی، چی بیدار بشی، چی خاو. ^{۱۱} پس دَزی

تَرْتِيبَ دَ تَشْوِيقِ وَ تَقْوِيَه يَكْدِيگَه خُو اِدَامَه بَدِيد، اُمُو رَقْم كَه آلِي اَم مُو كُنِيد.

نصِيحَت هَاي آخِرِي

^{۱۲} اَكُو بَرارو، مو از شُمو خَاهِش مُونِي تا اُمُو كَسَاي رِه كَه دَ بَيْن شُمو دَ نَام مَولا عِيسِي زَحْمَت مِيكشِه وَ شُمو رِه دَ رَاه مَولا نَصِيحَت وَ رَاهنُمَايِي مُونِه، دَ عِنَوَانِ پِيشَوَايُون خُو شِنَخْتِه دَزُوا اِحْتِرَام كُنِيد ^{۱۳} وَ اُونَا رِه از خَاطِرِ اَمْرُو زَحْمَت هَا قَد جَان وَ دِل خُو مُحَبَّت وَ عِزَت كُنِيد وَ قَد يَكْدِيگَه خُو دَ صُلْح-وَ-صَفَا زِنْدَگِي كُنِيد. ^{۱۴} بَرارو، مو از شُمو خَاهِش مُونِي كَه آدْمَايِ ثُمبَل وَ جُورِبَعَل رِه سِرزَنَش كُنِيد، أَفْرَادِ كَم دِل وَ تَرَسَنْدُك رِه دِلدَارِي بَدِيد، از نَفْرَايِ ضَعِيف وَ كَم وَس پُشْتِيَوَانِي كُنِيد وَ قَد پِگِ مَرْدُم صَبْر-وَ-خُوصِلَه كُنِيد. ^{۱۵} هُوش كُنِيد كَه دَ عِوَضِ بَدِي، بَدِي نَكُنِيد، بَلَكِه هَمِيشَه كُوشِشِ كُنِيد كَه قَد يَكْدِيگَه خُو وَ اَم قَد تَمَامِ مَرْدُمِ دِيگَه خُوبِي كُنِيد. ^{۱۶} هَر غَيْتِ خُوش بَشِيد. ^{۱۷} هَمِيشَه دُعا كُنِيد. ^{۱۸} دَ هَر حَالَتِ كَه اَسْتِيد، از خُدا شُكْرگُزَارِي كُنِيد، چْرَاكِه اَيْنَمِي خَاسَت-وَ-اِرَادِه خُدا بَلَدِه شُمو دَ رَاهِ عِيسِي مَسِيحِ اَسْتِه. ^{۱۹} اَتِشِ رُوحِ اَلْقُدْسِ رِه گُل نَكُنِيد. ^{۲۰} پِيشْگُوبِي هَا رِه سُبُك-وَ-اَنْدَاك فِكْر نَكُنِيد، ^{۲۱} مَگَم دَ بَارِه تَمَامِ چِيْزَا تَحْقِيقِ كُنِيد وَ هَر چِيْزِي خُوبِ رِه مَحْكَم بِيگِيرِيد. ^{۲۲} خُودُونِ خُو رِه از هَر رَقْمِ بَدِي دُور نِگَاه كُنِيد.

^{۲۳} خُدايِ كَه سِرچَشْمِه صُلْح-وَ-سَلَامَتِي اَسْتِه، خُودِ شِي شُمو رِه كَامِلًا پَاك-وَ-مُقَدَّسِ كَنِه تَاكِه رُوحِ وَ جَانِ وَ جِسْمِ شُمو تَا رُوزِ ظُهُورِ مَولَايِ مَوْ عِيسِي مَسِيحِ، بَعِ عَيْبِ وَ سَالِمِ بُمَنَه.

۲۴ اُمُو که شُمو ره دَعَوَت دَدَه قَابِلِ اعْتِمَاد و باوفا اَسْتَه و حتماً اُمی کارا ره پوره مُونه.

۲۵ بَرارو، دَ حَقِ اَزمو دُعا کُنید. ۲۶ پگ بَرارو ره از دِلِ پاک قد رُوی ماخی سلام بُوگید.

۲۷ ما دَ نامِ مَولا شُمو ره قَسَم مِیْدُم که اُمی خطِ ره دَ تمامِ بَرارو بَخانید.

۲۸ فِیضِ مَولایِ مو عِیسیٰ مَسِیحِ نَصِیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.